

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Wiak (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk (sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

w sprawie ze skargi J. P.

na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w [...],

sygn. akt III AUa [...]

z udziałem Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...],

po rozpoznaniu skargi na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 9 stycznia 2019 r.

skargę oddala.

UZASADNIENIE

Radca prawny M. W., działając na podstawie pełnomocnictwa substytucyjnego pełnomocnika J. P., adwokata R. W., złożył do Sądu Apelacyjnego w [...] skargę (datowaną na dzień 19 czerwca 2018 r.) na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu prowadzonym przed Sądem Apelacyjnym w [...] w sprawie o sygnaturze III AUa [...]. Wniósł w niej o: stwierdzenie, że w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, zalecenie Sądowi Apelacyjnemu w [...] podjęcia odpowiednich czynności, tj. wyznaczenia sprawy w niezwłocznym terminie i doręczenia apelacji pozostałym uczestnikom, przyznanie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącego kwoty 2.000 zł, przeprowadzenie zawnioskowanych dowodów

i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego.

Uzasadniając zarzut sformułowany w *petitum* skargi jej autor podał, że cyt. „Sąd Apelacyjny w niniejszej sprawie od dnia 11 sierpnia 2017 roku do dnia dzisiejszego nie podjął żadnych czynności w sprawie, w szczególności nie wyznaczył terminu rozprawy, ani nie przekazał drugiej stronie apelacji” oraz, że cyt. „zdaniem powoda 10 miesięczny termin nie podejmowania jakichkolwiek czynności w sprawie przez Sąd jest nieuzasadnioną zwłoką i narusza prawo strony do rozpoznania sprawy w rozsądnym terminie. Mając na uwadze fakt, że żadne czynności nie zostały jeszcze podjęte można się spodziewać, że sprawa nie zakończy biegu wcześniej niż za parę miesięcy. W konsekwencji sprawa nie zmierza do rozstrzygnięcia w odpowiednim horyzoncie czasowym. Przez takie działanie będzie ona trwała dłużej niż to jest konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych”.

W odpowiedzi na skargę datowanej na dzień 28 czerwca 2018 r. Skarb Państwa – Sąd Apelacyjny w [...], reprezentowany przez Wiceprezesa tego Sądu SSA M. G. wniósł o oddalenie skargi, popierając stanowisko Przewodniczącej III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych i podniesione w nim argumenty, jednocześnie sygnalizując, że w sprawie został już wyznaczony termin rozprawy apelacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skargę należało oddalić jako niezasadną.

Zgodnie z treścią art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75, dalej cyt. jako ustawa o skardze na przewlekłość postępowania, ustawa) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania

rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego.

Ustawa o skardze na przewlekłość nie określa, jaki okres oczekiwania na rozpoznanie sprawy należy uznać za nieuzasadnioną zwłokę. Utrwalona judykatura Sądu Najwyższego przyjmuje jednak, że o przewlekłości postępowania apelacyjnego można mówić w przypadku bezczynności sądu drugiej instancji polegającej na niewyznaczeniu rozprawy apelacyjnej, która trwa co najmniej 12 miesięcy (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 maja 2005 r., III SPP 96/05, OSNP 2005 nr 23, poz. 384; z dnia 16 marca 2006 r., III SPP 10/06, OSNP 2007 nr 7-8, poz. 120; z dnia 21 marca 2006 r., III SPP 13/06; OSNP 2007 nr 7-8, poz. 121; z dnia 14 lipca 2016 r., III SPP 55/16, LEX nr 2122413; z dnia 7 marca 2017 r., III SPP 6/17; z dnia 19 października 2017 r., III SPP 42/17, LEX nr 2407819 czy z dnia 21 lutego 2018 r., III SPP 3/18). Wyłącznie w wyjątkowych sytuacjach krótsze okresy bezczynności mogą uzasadniać stwierdzenie przewlekłości postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 lipca 2014 r., III SPP 123/14, LEX nr 1515457).

Z analizy akt przedmiotowej sprawy wynika, że akta sprawy zakończonej w pierwszej instancji wyrokiem Sądu Okręgowego w P. – VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 kwietnia 2017 r., sygn. VII U [...], po przeprowadzeniu kontroli formalnej wniesionego środka odwoławczego i zrealizowaniu czynności sądowych w ramach tzw. postępowania międzyinstancyjnego (m. in. związanych z wezwaniem pełnomocnika odwołującej się do określenia wartości przedmiotu zaskarżenia i nadesłania jednego odpisu apelacji w celu doręczenia Z. W. – zarządzenie przewodniczącej VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego w P. z dnia 29 maja 2017 r., t. I, k. 184 akt postępowania sygn. VII U [...], apelacja wpłynęła do Sądu Okręgowego w dniu 22 maja 2017 r., t. I, k. 175 akt) zostały przedstawione wraz apelacją sądowi *ad quem* w dniu 17 sierpnia 2017 r.

W dniu 27 czerwca 2018 r. sprawę zarejestrowano w Sądzie Apelacyjnym w [...]. Zarządzeniem Przewodniczącej III Wydziału Pracy i Ubezpieczeń

Spółecznych Sądu Apelacyjnego w [...] tego samego dnia (t. II, k. 200 akt postępowania sygn. VII U [...], III AUa [...]) wyterminowano datę rozprawy apelacyjnej w niniejszej sprawie – na dzień 24 października 2018 r.

Przed datą wydania postanowienia w sprawie niniejszej skargi przez Sąd Najwyższy odbyła się rozprawa przed Sądem Apelacyjnym w [...] (24 października 2018 r.), a w dniu 31 października 2018 r. Sąd ogłosił wyrok, którym oddalił apelację powódki J. P. w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 17 kwietnia 2017 r., sygn. VII U [...].

Między wpłynięciem do Sądu Apelacyjnego w [...] apelacji powódki i akt sprawy obejmujących postępowanie przed sądem pierwszej instancji, a wyznaczeniem terminu rozprawy apelacyjnej minęło zatem 9 miesięcy i 10 dni, co oznacza, że nie było uzasadnionych podstaw do stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, pełnomocnik nie wskazał zaś w swojej skardze na żadne wyjątkowe okoliczności, które mogłyby dać *asumpt* do przyjęcia, że w sprawie doszło do naruszenia prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki.

Mając powyższe na uwadze postanowiono, jak na wstępie.